

DIER

MAGAZINE VAN DE DIERENBESCHERMING

NUMMER 2
JAARGANG 104
ZOMER 2024

**Groot
succes!**

Gastlessen over
dierenwelzijn
op school

In beeld

**Onmisbare
insecten**

Europese
verkiezingen

**Pleidooi
voor meer
dierenwelzijn**

Zomerse drukte
in opvangcentra

**Zwerfkatten
en kittens
stromen binnen**

**DIEREN
BESCHERMING**

Op elk moment is er wel iemand namens de Dierenbescherming voor de dieren in de weer. 24 uur per dag, 7 dagen per week.

Henk Beugeling

Manager Dierenopvang Rotterdam

datum

22 januari

locatie

Abraham van Stolkweg, Rotterdam

Henk Beugeling werkt al 35 jaar voor de Dierenbescherming. Deze zomer trekt hij de deur van 'zijn' dierenopvangcentrum in Rotterdam definitief achter zich dicht. Hij begon er in 1989 als directeur. De Dierenbescherming was toen nog opgedeeld in 146 afdelingen. Met een schat aan herinneringen is zijn pensioen nu aanstaande. "Ik kan me er nog niet echt een voorstelling van maken, een leven zonder Dierenbescherming."

"Ik hoop dat ik word uitgenodigd voor de officiële opening," glimlacht Henk tijdens een wandeling over het bouwterrein waar een gloednieuw dierenopvangcentrum verrijst. Op exact dezelfde plek als waar sinds 1960 het asiel van Rotterdam gevestigd was, de Abraham van Stolkweg. "Toen ik hier eind jaren tachtig begon als directeur leverde de gemeente al wel een bijdrage, een 'waarderingsubsidie' voor de wettelijke taak die zij hadden om zwerfdieren op te vangen, maar lang niet voldoende om ons werk te doen. Dat hebben we na vele gesprekken kunnen recht-trekken, tot bedragen die bijna kostendekkend waren. In die eerste jaren hadden we een vaste dierenarts in het asiel. Hij had in België gezien hoe een microchip het gebruik van de tatoeagetang bij dieren, het zogenaamde oor-merk, verving. Of dat niet iets voor ons was? Wij zagen dat wel zitten, want die tang was enorm pijnlijk. Het kostte

heel wat moeite om een gedoogperiode voor deze microchip af te dwingen, maar het is wel gelukt. Vele jaren later werd de chip voor honden, en binnenkort ook katten, zelfs wettelijk verplicht. Een mooie mijlpaal, waar ik absoluut trots op ben. Wat mij betreft zijn alle successen toe te schrijven aan een fantastisch team, waar ik zo lang deel van uit heb mogen maken. Ons werkgebied groeide in de loop der jaren; we kregen er gemeenten als Krimpen aan den IJssel, Ridderkerk en Vlaardingen bij. De waardering vanuit de stad was onmiskenbaar. 'Rotterdam zonder asiel is als Rotterdam zonder Euromast' werd er gezegd toen we het pand moesten sluiten omdat het niet meer aan de eisen van huisvesting voldeed. Toch duurde het nog jaren voor we met de bouw van dit opvangcentrum konden starten. Dat dat op dezelfde plek gebeurt als waar we bijna 65 jaar geleden begonnen, vind ik bijzonder. Voor mij is de cirkel rond."

'Rotterdam zonder asiel is als Rotterdam zonder Euromast werd er gezegd toen we het oude pand moesten sluiten. Toch duurde het nog jaren voor we met de bouw van dit opvangcentrum konden starten.'

20

'Het ideaalplaatje is een systeem waarbij natuur, klimaat, mensen én dieren winnen'

Anneke Kwee streeft met Caring Doctors naar een plantaardig voedingssysteem

22

Vraag maar raak

Hoe bescherm ik mijn konijnen tegen de warmte?

6

Hoofdverhaal

Zomerse drukte in opvangcentra

36. Onze vrijwilligers

Joanne is scholenvoorlichter

24

Stemt u ook voor dieren?

Europese Verkiezingen

28

In beeld

Onmisbare insecten

14. Portretten

Collectanten met een missie

En verder

• Kort	4
• Lezersfoto's	12
• Wij zijn dierenbeschermers	23
• Gered	26
• Jonge dierenbeschermers	32
• In het land	34
• Servicepagina	38

LEESTIP!

Ik wil een huisdier

In dit rijk geïllustreerde boek vertellen tien kinderen over hun huisdieren en wat ze nodig hebben qua zorg en aandacht. Welke dieren willen bijvoorbeeld wel of juist niet geknuffeld worden en welk dier komt pas tot leven als wij slapen? *Ik wil een huisdier* biedt een schat aan informatie, geschreven voor jonge dierenbeschermers, en toont in een handig overzicht wat huisdieren kosten per maand, of ze lawaai maken en hoeveel tijd ze van hun baasje vragen. Dus of u op zoek bent naar een actieve metgezel, een rustig huisdier of een kleurrijke toevoeging aan uw leven; met deze gids vindt u de perfecte match. Meer op: boycottbooks.com.

LANDELIJKE INSPECTIEDIENST DIERENWELZIJN

Vermagerde merrie weggehaald bij eigenaar

Eind maart heeft de Inspectiedienst in overleg met de Rijksdienst RVO en met ondersteuning van de politie een paard in bewaring genomen in het Brabantse Bergeijk. De merrie was veel te mager en had last van een mijtinfestie. Tijdens eerdere controles werd al een dierenarts ingeschakeld om een behandelplan op te stellen, maar omdat de verzorgster dit plan niet opvolgde is de merrie naar een geheime opvanglocatie gebracht, waar ze (medisch) wordt verzorgd en tijdelijk onderdak krijgt. Alle kosten worden verhaald op de eigenaar.

BETER LEVEN KEURMERK

Barbecueën? Eet bewust!

Zomerse taferelen dienen zich aan zodra het zonnetje gaat schijnen. Stadsparken liggen in een mum van tijd vol met picknickkleden en barbecues worden weer uit de schuur gehaald. Maar dan volgt de hamvraag; wat leggen we er dit jaar op? Als Dierenbeschermers kiezen we voor groenten of vleesvervangers, maar nog altijd is vlees favoriet bij het over-

grote deel van de consumenten. Om het bewustzijn te prikkelen herhaalt de Dierenbescherming de 'Eet bewust'-campagne, specifiek voor mensen die nog graag vlees eten. In 2022 kocht de helft bbq-vlees zonder keurmerk, bleek uit onderzoek van Multiscope. De campagne vertelt wat een verrijkte leefomgeving doet met het welzijn van dieren, in dit geval de 3 sterren Beter Leven kip, die tevens symbool staat voor andere dieren als het varken en rund. We beogen met deze campagne dat mensen gericht op zoek gaan naar Beter Leven producten, en zich niet laten verleiden door aanbiedingen.

We beogen met deze campagne dat mensen gericht op zoek gaan naar Beter Leven producten

LOBBY

Rondetafelgesprek over de wolf

Het zal niemand zijn ontgaan dat de wolf terug is in ons land. Om zich te laten informeren over samenleven met dit bediscussieerde roofdier en vragen te stellen nodigde de Tweede Kamer een handvol experts – waaronder ecologen, jagers, terreinbeheerders én de Dierenbescherming – uit voor een rondetafelgesprek. De wolf, die bijna uitgeroeid was in Europa, is op eigen kracht teruggekomen en verdient zijn plek in onze natuur.

OPEN DAG

Duizenden bezoekers

De jaarlijkse open dagen van onze dierenopvangcentra in april trokken duizenden bezoekers. Er was van alles te zien en te beleven. Zo konden baasjes met hun hond speurspelletjes doen en een behendigheidsparcours afleggen. Er waren knutselpleinen en kraampjes waar de mooiste creaties werden verkocht voor dieren. Onze collega's deelden hun inspirerende kennis en ook onze dierenambulances en de spannende verhalen van de chauffeurs trokken de aandacht. Evenals de dierenpolitie en inspecteurs van de LID.

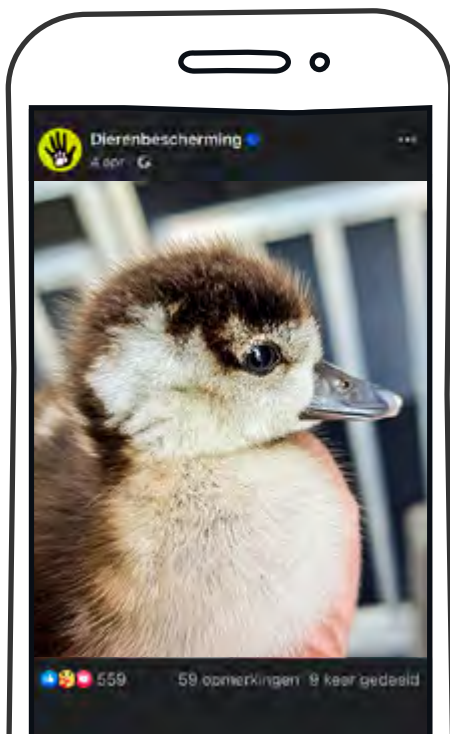

De jaarlijkse open dagen in april trokken duizenden bezoekers

FACEBOOK

Zelf lopen en zwemmen

In april werd dit pulletje door Dierenambulance Maasland opgehaald. Het eendje had een probleem met haar poot en kon zodoende makkelijk worden opgepakt en naar de Wildopvang worden overgebracht. Zodra ze zelfstandig loopt en zwemt en fatsoenlijk voor zichzelf kan zorgen, zal ze samen met andere pulletjes die in de opvang verblijven worden uitgezet in de natuur.

Een woord vooraf

Onlangs had ik contact met mijn jeugdvriendin Carola. We waren vroeger echte paardenmeisjes; elke dag op de manege, samen een verzorgpony en op ons twaalfde besloten we om lid te worden van de Dierenbescherming. De laatste tijd vroeg ik me regelmatig af hoe het met haar zou gaan. Dankzij sociale media had ik Carola snel gevonden.

Wat bleek? Ze is al die tijd lid gebleven van de Dierenbescherming, net als ik. Inmiddels al meer dan veertig jaar. We mogen ons gelukkig prijzen met zulke trouwe leden en donateurs. Meer dan 61 procent steunt ons langer dan tien jaar en ruim 19 procent zelfs meer dan dertig jaar. Behalve onze trouwe leden zijn de opbrengsten uit de collecte van groot belang. Verderop in dit blad maakt u kennis met een aantal enthousiaste collectanten, die in de week rondomierendag in oktober op pad gaan. Ook in dit nummer aandacht voor de opvang van en zorg voor moederpoezen en zwervkittens, waar er alweer een heleboel van geboren zijn. Katten die hun leven zwervend doorbrengen, hebben het zwaar. We proberen ze waar mogelijk te socialiseren, zodat ze een betere toekomst krijgen als huiskat. Aan de Europese verkiezingen willen we natuurlijk ook niet voorbijgaan. Veel regelgeving komt uit Europa, bijvoorbeeld als het gaat over vee-transporten en het gebruik van proefdieren. We lobbyen bij de Nederlandse politiek om onze standpunten in hun verkiezingsprogramma's te krijgen. Dat doen we zelf en op Europees niveau werken we met koepelorganisatie Eurogroup voor Animals in Brussel. Uiteraard schreef ik een brief aan de formerende partijen om dierenwelzijn verankerd te krijgen in het regeerakkoord. Wie zich ook inzet voor dieren is Anneke Kwee van Caring Doctors: een stichting die ijvert voor een plantaardige voedseltransitie om de gezondheid van patiënten in zorginstellingen, het klimaat én dierenwelzijn te verbeteren. Hoe mooi is dat! Ik wens u veel leesplezier met dit mooie nieuwe nummer van DIER.

Ellen Bien
Directeur/Bestuurder
Dierenbescherming

Zomercampagne in het teken van zwervkatten

Omdat er in de zomerperiode veel zwervkatten en kittens worden opgevangen, vragen we met onze campagne extra aandacht voor alle dieren die hulp nodig hebben. Ga maar na; alleen al de verzorging van een kat kost 16 euro per dag, wat bij een gemiddelde verblijfsduur van 37 dagen neerkomt op 592 euro per kat in het asiel. En dan zijn de vaak forse medische kosten niet eens meegerekend. Wilt u een bijdrage leveren aan onze campagne of er meer over lezen? Kijk op [**dierenbescherming.nl/helpzwervkatten**](https://dierenbescherming.nl/helpzwervkatten).

Toestroom zwervkatten en kittens

Zomerse drukte in opvangcentra

De zomer is voor de meeste mensen een ontspannen tijd. Voor de medewerkers van onze dierenopvangcentra is het echter een periode van extra hard werken. Want juist dan zien we een enorme stijging van het aantal zwervkatten dat wordt binnengebracht. Het leven van deze dieren is ellendig. Ze zijn vaak uitgehongerd en ziek. Sommige zijn aangereden of zwaar toegetakeld door gevechten met andere dieren. En moederpoezen zijn uitgeput van de nestjes die ze keer op keer krijgen.

Het aantal zwervkatten in Nederland is enorm. Een groot probleem, want het levert volle asielen, ziekten en overlast voor de omgeving op. Jaarlijks belanden duizenden huiskatten op straat doordat mensen er niet meer voor kunnen of willen zorgen. Deze katten zullen verwilderen en zich aansluiten bij andere zwervkatten. Zo ontstaan er populaties waarbinnen veelvuldig nesten worden geboren. Overall loert gevaar. Is het niet een voorbijrazende auto, dan zijn het wel andere dieren die de confrontatie aangaan. Talloze zwervkatten vinden daarbij de dood of raken verwond.

KWETSBAAR VOOR ZIEKTES

Zwervkatten moeten ook zelf op zoek naar voedsel. En dat maakt ze zwak en kwets-

baar voor ziektes. Dat erkent ook Laura Lute, dierinhouderlijk expert gezelschapsdieren bij de Dierenbescherming. Zij vertelt: “In onze asielen vangen we regelmatig katten op die jarenlang buiten hebben gelopen. Daar is, medisch gezien, een heleboel mee aan de hand. De gebitten zijn slecht en ze dragen infecties en parasieten met zich mee. Ook de chronische kattenziekte FIV komt veel voor. Katten met FIV kunnen wegens besmettingsgevaar niet meer uitgezet worden, maar vaak nog wel bij mensen thuis geplaatst worden.”

SOCIALISATIE CRUCIAAL

Volgens Laura kunnen katten die in een huiselijke situatie zijn geboren in veel gevallen nog worden gesocialiseerd. Voor katten die op straat zijn opgegroeid geldt

dat niet. “We zien dat de eerste socialisatieperiode, die een week of acht duurt, cruciaal is. Katten die na hun geboorte mensen om zich heen hebben gehad, kunnen daar later in hun leven opnieuw aan wennen, ook al hebben ze jarenlang op straat geleefd. In de tweede socialisatieperiode, die een maand of vier duurt, is het vooral belangrijk dat ze contact hebben met soortgenoten en mensen. Dat ze het bijvoorbeeld normaal leren vinden als er een stofzuiger door de kamer gaat, iemand aanbelt of mensen op visite komen. Mijn kat was vier maanden toen de vuurwerkperiode aanbrak. Hij is nooit angstig geweest voor de harde knallen. Sterker nog: hij vindt het helemaal leuk. Dat komt doordat hij vuurwerk ontdekte in een levensfase waarin hij nog openstond voor de wereld. Na die

Kattenmythes ontrafeld

Over katten doen allerlei verhalen de ronde. Sommige kloppen, andere niet. We hebben een paar vaak gehoorde ideeën over (zwervende) katten op een rijtje gezet.

Een poes moet minimaal één keer een nestje hebben gekregen voor haar gezondheid

Dat is niet waar. Op tijd castreren/steriliseren heeft juist voordelen. Onvruchtbare dieren leven gemiddeld langer dan vruchtbare dieren. Dit hebben zij te danken aan hun rustiger levensstijl, waarbij zij dus niet te kampen hebben met opspelende hormonen.

Katten zwerven graag en trekken liefst de wereld rond

Dit geldt niet voor huiskatten. Die zijn honkvast, en territoriaal. Het zijn gewoontedieren, die niet houden van grote veranderingen. Het gaat mis met katten die na aanschaf niet lang genoeg zijn binnengehouden en nog geen goede inprenting hebben van 'thuis'. Thuis is doorgaans binnen: een kat die te veel buiten wordt gehouden en maar heel af en toe naar binnen mag, loopt kans te gaan zwerven.

Katten hechten aan het huis, niet aan de mens

Goed gesocialiseerde katten binden zich wel degelijk aan de personen in huis, met wie ze een groep vormen. Je moet als mens wel investeren in de relatie: spelen, aandacht geven, bij elkaar in de buurt zijn. En uiteraard dagelijks eten en drinken geven. Doe je als mens niets met je kat, dan zal er geen relatie ontstaan.

Een kat vindt altijd de weg naar huis terug

Als de coördinaten van het huis voldoende in het kattenbrein zijn vastgezet, vindt hij doorgaans de weg naar huis en over grote afstand. Maar dan moet daar wel iets te halen zijn. Als hij constant verjaagd wordt door boze burens of een nare buurthond, kan dat maken dat hij een ander huis zoekt.

tweede socialisatieperiode wordt alles wat ze niet kennen plotseling erg spannend.”

MET Z'N TWEËN

We zien het regelmatig gebeuren dat kittens al vanaf een week of acht uit hun nest worden gehaald en alleen worden geplaatst bij mensen thuis. Wettelijk gezien mag dat, maar ze zullen daarna nooit meer goed samen kunnen leven met soortgenoten omdat ze nog volop in hun socialisatiefase zaten toen ze werden geadopteerd. De asielen van de Dierenbescherming plaatsen om die reden katten pas weken later bij adoptanten en ook steeds vaker bij voorkeur met z'n tweeën, omdat het zo belangrijk is dat ze samen opgroeien. “Want dat is ook een dingetje,” zegt Laura. “Als katten bij iemand alleen in huis komen en weinig sociale contacten hebben, zie je dat ze erg gericht raken op die ene persoon. Dat is ook verre van ideaal.”

VASTE PROCEDURE

Alle zwervkatten die binnenkomen bij de opvangcentra van de Dierenbescherming worden nagekeken door een dierenarts. Soms is bloedonderzoek nodig, wordt er een echo of röntgenfoto gemaakt, of krijgen de dieren antibiotica. Wonden worden behandeld, en in sommige gevallen blijkt een operatie noodzakelijk. Katten en poezen worden gesteriliseerd zodat zij geen nestjes meer kunnen voortbrengen. Ook chippen, vaccineren en ontwormen is

Alle katten die we opvangen worden nagekeken, ontwormd, gevaccineerd, gechipt en geneutraliseerd, en krijgen medische zorg. De kosten lopen hierbij, vooral in de zomerperiode, hoog op.

onderdeel van de procedure. Daarna kan het herstel en de (her)socialisatie beginnen. Laura: “Het is prachtig als adoptanten ons foto's sturen van hun katten die zich hebben aangepast aan het leven in huis, en daar ook zichtbaar van genieten. Blijken ze zich na lange tijd op straat alsnog te ontpoppen tot lome binnenkatten, die alleen nog naar buiten gaan als ze achter hun baasje aan kunnen wandelen.”

STEEDS VROEGER EN STEEDS MEER

Kittens die op straat zijn gevonden, socialiseren we bij voorkeur bij een van de vele gastgezinnen die zijn verbonden aan de opvangcentra van de Dierenbescherming. En dat gebeurt vaker dan mensen denken. Het kittenseizoen begint namelijk steeds vroeger met moederpoezen die in het asiel bevallen of zwanger en wel als zwerver worden opgevangen. De kittens hebben veelal

Voor straatkatten loert overal gevaar. Is het niet een voorbijrazende auto, dan zijn het wel andere dieren die de confrontatie aangaan. Talloze dieren vinden daarbij de dood of raken verwond.

intensieve medische zorg nodig. Omdat ze last hebben van ontstekingen bijvoorbeeld, of parasieten de jonge katjes teisteren. U moet zich voorstellen dat we normaal gesproken zo'n honderdvijftig euro per kitten uitgeven aan bijvoorbeeld de medische check en vaccinaties, ontwormen, chippen en neutraliseren. De kosten lopen dan in de zomer flink op tot enkele tonnen per jaar. Zodra kittens hun socialisatie bij de gastgezinnen hebben doorlopen, gaan we voor ze op zoek naar een thuis. Gelukkig lukt dat bijna altijd.

VERWILDERDE KATTEN

In onze asielen dragen we zorg voor alle zwervkatten, kittens en moederpoezen die worden binnengebracht en waar een thuis voor wordt gezocht zodra ze daar klaar voor zijn. We vangen echter óók regelmatig katten op die geen ander leven kennen dan dat van de straat en eenmaal volwassen niet meer kunnen wennen aan een bestaan bij mensen in huis. Voor deze katten zoeken we dan bijvoorbeeld een boerderij of buitenverblijf waar ze onderdak hebben en elke dag eten en vers water krijgen. Mensen die deze katten een plekje bieden, moeten een ruime buitenplaats hebben waar ze hun natuurlijke gedrag naar hartenlust kunnen vertonen. Omdat het verwilderde dieren zijn, blijven ze schuw. Toch zie je dat ze na verloop van tijd soms wennen aan hun verzorgers: ze komen dichterbij en laten zich af en toe zelfs aaien.

IN DE GATEN HOUDEN

Wat we ook geregeld zien is dat mensen zich over zwervkatten gaan ontfermen. Laura: "Dat is goed bedoeld, maar je moet

vooral in de gaten houden hoe ze er medisch aan toe zijn. En aan de bel trekken als ze bijvoorbeeld in korte tijd gewicht verliezen, mank beginnen te lopen, moeite krijgen met eten of een slechte vacht ontwikkelen. Katten zijn prooidieren en laten zich niet makkelijk 'lezen'. Bij de eerste signalen moet je dan ook alert zijn, omdat ze waarschijnlijk al veel langer wat onder de leden hebben. Mensen kunnen in die gevallen contact opnemen met het asiel of de dierenambulance en laten checken of een kat gechipt en geregistreerd is."

GUNSTIG EFFECT

Over het neutraliseren van katten doen allerlei verhalen de ronde. Feit is dat het niet alleen een gunstig effect heeft op de omgeving, maar ook op de dieren zelf. "Voor huiskatten geldt dat ze minder ver van huis gaan zodra ze zijn gecastreerd of gesteriliseerd. Hun territorium wordt dus kleiner en daarmee lopen ze automatisch minder gevaar," verklaart Laura. Ook voor straatkatten is het belangrijk dat ze worden geneutraliseerd wanneer mogelijk. Ze kunnen zich dan niet langer vermenigvuldigen

en bovendien hoeven moederpoezen zich niet meer te ontfermen over de twee tot drie nestjes die ze normaal per jaar voortbrengen. Het kost de dieren al zo veel moeite om eten te vinden, laat staan dat ze ook nog voor hun kittens moeten zorgen.

ONMISBARE HULP

Het mag duidelijk zijn dat onze asielen en gastgezinnen onmisbaar zijn voor de vele duizenden katten die we jaarlijks opvangen en verzorgen. Fleskittens worden bijvoorbeeld om de twee uur gevoed (ook 's nachts), zieke dieren krijgen intensieve medische zorg en voor alle kittens geldt dat we ze 24 uur per dag in de gaten houden. Daarnaast is het voor hun ontwikkeling, zoals Laura al aangaf, van levensbelang dat kittens een goede socialisatie krijgen. Om de dieren te kunnen monitoren en te laten wennen aan een thuissituatie plaatsen we ze daarom bij voorkeur bij één van de 450 gastgezinnen die de Dierenbescherming rijk is. Zoals Loes Strobel, die als vrijwilliger verbonden is aan de kattenafdeling van de opvang in IJmuiden en sinds kort ook kittens en moederpoezen thuis opvangt.

UIT DE PRAKTIJK

Loes socialiseert katten voor het asiel

Loes Strobel is al bijna twintig jaar verbonden aan de Dierenbescherming. Ze verzorgt onder meer gastopvang voor kittens en moederpoezen bij haar thuis. Ook werkt ze vier halve dagen per week in het dierenopvangcentrum op de kattenafdeling, waar ze onder meer verwilderde en bange katten socialiseert. Ze adopteerde zelf twee moeilijk plaatsbare katten uit het asiel.

Kittens van verwilderde katten worden zelf ook verwilderde – en dus niet-plaatsbare – katten als ze niet voor hun zevende levensweek met mensen in aanraking komen. Daarom worden ze bij voorkeur door de Dierenbescherming in gastgezinnen geplaatst. Zoals Slate, de kitten op de foto, die op straat werd gevonden en een paar weken bij Loes in huis verbleef. “Hij zag er bij binnenkomst in het asiel goed uit. Waarschijnlijk had hij dus niet lang op straat geleefd,” vertelt ze. Slate werd geschat op zo’n vier maanden. Hij had geen chip, maar was wel heel sociaal. “We wisten daarom vrijwel zeker dat hij geboren is in een huiselijke situatie. Zowel met Slate als de katten die ik in het asiel help socialiseren, breng ik veel tijd door. Ik lees ze vaak voor, waarbij ik langzaam spreek en mijn stem laag houd. Je ziet dan dat katten die in het begin doodsbang zijn – grote pupillen, oortjes in de nek – langzaam ontspannen. Een volgende stap is toenadering zoeken. Mijn hand in de buurt van het mandje leggen en de kat de ruimte geven om dichterbij te komen. Ik heb oneindig veel geduld met ze. Mijn eigen katten waren in het begin zó bang dat ik ze de eerste tijd dat ze bij mij woonden niet eens heb gezien. Maar

dat vond ik prima; je moet het niet willen forceren. Inmiddels kan ik ze aaien en komt de kater gezellig bij me liggen. Dat is al meer dan waar ik op durfde te hopen. Het mooie van dit werk vind ik dat ik dieren een zetje mag geven naar een fijne toekomst, eentje waarin ze hun leven kunnen leiden zonder angst.”

‘Het mooie van dit werk is dat ik dieren een zetje mag geven naar een fijne toekomst, eentje waarin ze hun leven kunnen leiden zonder angst’

Naar buiten

Na een lange winter en een heleboel neerslag kunnen we eindelijk weer gaan genieten van de zon. Niets zo fijn als de belofte van een zomerse dag, in de natuur of bij het water. Ook dieren zijn blij met het lekkere weer, zo laten de foto's op deze pagina's zien.

In het gras

Dit is Manda, onze toller die we een jaar mochten opvangen tot ze op vijftienjarige leeftijd overleed. Deze foto staat voor mij voor de openheid en het vertrouwen dat Manda ons schonk na een half jaar wennen. Ze ligt heerlijk ontspannen in het gras terwijl we haar borstelen. Dat vond ze geweldig. *José Bruijn*

Blij in de buitenlucht

Blijje boxer in de buitenlucht. Een weekje Texel met mooie Max. Zon, zee en strand; wat wil je nog meer? *Henrike Heinemans*

Vrijheid

Deze foto is gemaakt in het Midwolderbos, waar wilde konikpaarden vrij rondlopen. *Linda Mulder*

Lekker wakker worden

De ganzen ontwaken bij de Maas in Cuijk. *Nelly van Leur*

Prachtig plaatje

Deze foto maakte ik in Langerak, tijdens het ochtendrondje met de honden.
Annelise Uittenbogaard

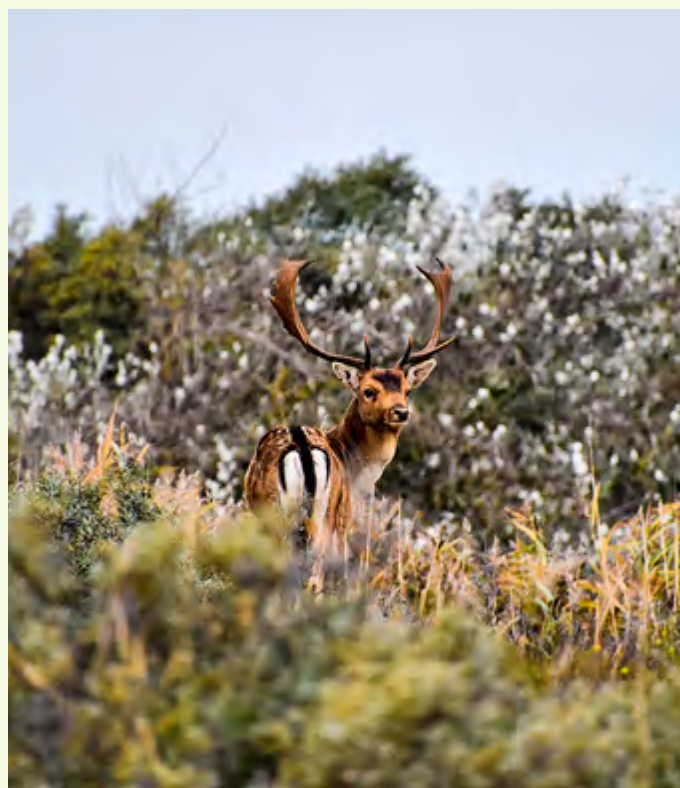
Kloosterleven

Deze foto maakte ik op Kreta, bij het klooster Arkadi. In Griekenland zijn veel zwervoesjes. Gelukkig komt er steeds meer bewustwording over de verzorging van katten en dat sterilisatie belangrijk is. In dit klooster wordt goed voor de dieren gezorgd. Deze lieve schat lag zo te slapen. In combinatie met de achtergrond is dit een van mijn favoriete foto's ooit gemaakt. *Miriam Kooiman*

Goed, beter, best

De Hollandse natuur op haar best. *Rob & Tyce Wintermans*

Van dichtbij

Deze damherten spotte ik in de Amsterdamse Waterleidingduinen. Heel bijzonder om ze van zo dichtbij te zien. *Daniëlle Bonsink*

VOLGENDE KEER: VIEZERIKEN

Varkens die hele weilanden omploegen, honden die vrolijk het water in springen om vervolgens ongeneeerd door het zand te rollen; veel dieren malen niet om een vlekje meer of minder. Heeft u een foto van zo'n smeerpoot? We ontvangen 'm graag. Inzendingen mogen uiterlijk 30 juni worden gemaild naar foto@dierenbescherming.nl o.v.v. naam, woonplaats en een begeleidend tekstje.

A photograph of a rainy street scene. In the upper right corner, a portion of a colorful umbrella with red, green, and white segments is visible. Rain is falling heavily, creating a blurred effect on the background. The background shows a brick building and green foliage. The overall mood is somber yet hopeful.

Op pad voor dieren

Collectanten met een missie

Jaarlijks hebben ontelbaar veel dieren hulp nodig. Omdat ze zijn gedumpt, gewond of niet op de juiste manier worden behandeld. Om deze dieren een stem te geven, gaan tussen 29 september en 5 oktober weer duizenden collectanten langs de deuren om geld op te halen voor de Dierenbescherming. Met de opbrengst van de collecte kunnen we dieren opvangen en verzorgen, maar ook bijvoorbeeld betere wet-en regelgeving voor dieren realiseren.

Groot hart voor dieren

Thea werkt vier dagen per week als HR-assistent bij een ingenieursbureau. Ze hielp als vrijwilliger in het asiel en loopt sinds 2012 de collecte in haar woonplaats Santpoort-Noord.

"Vorig jaar heb ik zó veel opgehaald, dat ik een lichtelijke hernia aan het sjouwen met die zware collectebus heb overgehouden. Dat weerhoudt me er niet van om de lat dit jaar nog wat hoger te leggen. Collecteren is zinvol, en ik vind het leuk om te doen. Natuurlijk tref je mensen die onaardig reageren of je doodleuk in de regen laten staan terwijl ze zelf met de gordijnen open op de bank zitten, maar daar stoort ik me niet aan. Het helpt als je samen met iemand op pad gaat. Mijn moeder liep een paar jaar met me mee. Dat was reuze gezellig. Nu is ze 92 jaar en het lange wandelen lukt niet meer, maar ze support me nog altijd. Afgelopen jaar heb ik met mijn collectecoördinator gelopen. We maken onderweg van alles mee; leuk om dat met elkaar te delen en er af en toe hard om te lachen. Al zolang ik me kan herinneren heb ik een groot hart voor dieren. De bio-industrie, veetransporten, stalbranden; als ik daar iets over lees of zie op televisie emotioneert me dat. Onbegrijpelijk vind ik het dat dieren nog steeds vaak als een product worden behandeld. Gelukkig zijn er ook veel mooie initiatieven. Dat sterkt me. Ik steun diverse goede doelen, maar de Dierenbescherming gaat me extra aan het hart, omdat dát het dichtst bij mijn eigen gevoel komt."

'Natuurlijk tref je mensen die je doodleuk in de regen laten staan terwijl ze zelf met de gordijnen open op de bank zitten, maar daar stoort ik me niet aan'

Kinderen raken een gevoelige snaar

Lisette werkt bij een groothandel in verpakkingsmaterialen en is druk met het opstarten van een webshop. Ze loopt de collecte in haar woonplaats Beverwijk met zoontje Daan.

“Als kind wilde ik niets liever dan dieren helpen. Ik had een dierenclubje met vrienden en toen ik tien jaar was heb ik me aangemeld als actielid bij Proefdiervrij; ging ik langs de deuren om handtekeningen te verzamelen. Dieren kunnen niet voor zich-

zelf opkomen en daarom wilde ik dat voor ze doen. Toen ik een paar jaar geleden las dat de Dierenbescherming op zoek was naar nieuwe collectanten, heb ik geen moment getwijfeld. Het mooie van collecteren vind ik dat alle beetjes helpen. Je hoeft echt niet elke dag met je bus op pad te gaan. Of je nu een uurtje in de week loopt of avond na avond; het is allemaal oké. Daan gaat tegenwoordig gezellig met me mee. Kinderen raken een gevoelige snaar en mensen reageren eigenlijk altijd heel leuk als ze hem voor de deur zien staan. Ik vind het

ook belangrijk om Daan te laten zien dat we allemaal iets voor een ander kunnen doen. Of dat nou voor dieren of voor mensen is. Ik ben trouwens ook collectecoördinator, wat inhoudt dat ik op zoek ga naar nieuwe collectanten en het contact met de bestaande collectanten onderhoud. Voorafgaand aan de collecteweek deel ik de bussen uit, verzamel ze na afloop en tel de opbrengst met iedereen die meehelpt. Als coördinator hoef je in principe niet zelf te lopen, maar ik vind collecteren te leuk om dat te laten schieten.”

‘Je hoeft echt niet elke dag met je bus op pad te gaan. Of je nu een uurtje in de week loopt of avond na avond; het is allemaal oké.’

Hartstikke leuk om te doen

Bianca werkt op de HR-afdeling van een producent voor huishoudelijke apparatuur. Ze zet zich al jaren in voor dieren en is collectecoördinator in haar woonplaats Waddinxveen.

"Ik ben collectant geworden in 2009, samen met mijn moeder, in een periode nadat ik mijn baan was kwijtgeraakt. Omdat mijn man en ik in een adoptieprocedure zaten, werd ik nergens aangenomen. Maar stilzitten wilde ik niet. Ik ben toen bij de dierenopvang van Gouda als vrijwilliger gaan werken en meldde me aan als collectant. Ik wandelde met honden, deed

huisbezoeken en ving kittens op voor het asiel. Omdat ik het niet over mijn hart kon verkrijgen om ze na socialisatie weer terug naar de opvang te brengen, zorgde ik ervoor dat ze daarvoor al een baasje hadden, zodat ze via mij direct konden verhuizen naar hun nieuwe thuis. In 2019 ben ik collectecoördinator geworden.

Noodgedwongen, want we hadden er geen meer in onze wijk en zonder coördinator kon ik niet lopen. Maar het blijkt hartstikke leuk om te doen. Ik heb een groep enthousiaste collectanten om me heen verzameld waar ik op kan vertrouwen. Dat is heel fijn. De week voor de collecte begint maak ik een rondje door de wijk en breng ik ze hun bus. Zelf loop ik vijf avonden in de week; de kinderen gaan al sinds hun vierde met me mee, net als mijn moeder van 77. Onze opbrengst deel ik na afloop. Dat sterkt het groepsgevoel. Samen halen we zo'n negentienhonderd euro per keer op. Dan weet je wel waar je het voor doet."

'Ik heb in mijn wijk een groep enthousiaste collectanten verzameld waar ik op kan vertrouwen. Dat is heel fijn.'

We doen het met z'n allen

Renée en haar kinderen Tygo en Zara zijn al jaren bevlogen collectanten. In de collecteweek gaan ze elke middag direct na school met hun bus op pad. Miek is de collectecoördinator van Renée en zo'n twaalf andere collectanten. Ze collecteert zelf ook in haar wijk.

Renée (midden): "In de collecteweek lopen we elke middag met z'n drieën. Mensen in onze omgeving helpen graag mee. Zo stuurt de directeur van de school van Tygo en Zara mijn QR-collectecode naar alle leerkrachten zodat ze kunnen doneren. Ik zet ook altijd een bus op de toonbank van de winkel waar ik werk en bij mijn man op de zaak hangt de QR-code met een foto van hemzelf én de kinderen. Of we verkopen spulletjes op de rommelmarkt, waar na we de opbrengst in onze collectebus stoppen. Wij hebben trouwens altijd een paar extra bussen klaarstaan, omdat ze gedurende de week met al dat muntgeld erin te zwaar worden om te dragen, zeker voor de kinderen. We hebben ook weleens tussentijds de bussen bij Miek leeggegooid. Zij is onze collectecoördinator en in de loop der jaren hebben we een vriendschappelijke band met haar opgebouwd. We halen met z'n drieën veel geld op, vorig jaar ruim negenhonderd euro, dus het is absoluut de moeite waard. Met Miek als coördinator blijf je ook wel enthousiast. Ze is erg betrokken."

Miek: "Ik ben een jaar of negen geleden begonnen met collecteren. Na twee jaar heb ik de coördinatie van de collecte in Den Bosch-Noord van iemand overgenomen. De zondag dat de collecte wordt afgerond, kieperen we met z'n allen bij mij thuis de bussen om en tellen we de opbrengst. Koffie en wat lekkers erbij, het is altijd een feestje. Ik ben een dierenliefhebber pur sang, altijd geweest. Behalve doneren aan goede doelen, wilde ik ook daadwerkelijk iets gaan dóén. Het fijne aan de collecte vind ik dat het een afgebakende periode is. Je bent er een paar weken druk mee, maar daarna is het ook weer klaar. Om collectanten te werven, hang ik briefjes op in de buurt. Maar mond-op-mondreclame werkt ook goed. Onze appgroep heet 'collectekanjers'; mensen vinden het fijn om hier hun ervaringen te delen of ze spreken af om samen te lopen. Dat groepsgevoel maakt het voor iedereen leuker, de gezamenlijke opbrengst van meer dan drieduizend euro helpt daarbij."

'Na afloop kieperen we met z'n allen bij mij thuis de collectebussen om en tellen we de opbrengst. Koffie en wat lekkers erbij, het is altijd een feestje.'

Lijkt het u leuk om ook te collecteren?

Kijk dan op dierenbescherming.nl/collecte.

'We lopen tijdens de collecteweek elke middag. Ook onze omgeving helpt mee.'

'Ik hoop dat er met de opbrengst duizend dieren kunnen worden geholpen'

'Als je geld kan ophalen waar iets goeds mee wordt gedaan voor dieren, help ik graag'

Anneke Kwee, Caring Doctors

‘Het ideaalplaatje is een systeem waarbij natuur, klimaat, mensen én dieren winnen’

Anneke Kwee is gynaecoloog en werkt als medisch expert. Ook zet ze zich belangeloos in voor de stichting Caring Doctors, een groep zorgprofessionals die pleit voor een transitie naar een plantaardiger voedingssysteem, dat op positieve wijze bijdraagt aan volksgezondheid, klimaat, natuur én een beter welzijn voor dieren.

Ben je zelf opgegroeid met dieren?

“Jazeker! Wij hadden vroeger altijd dieren uit het asiel, meestal de zieligste van het stel die nergens anders terechtkonden. Mijn moeder zat in het bestuur van het asiel in Winschoten en in mijn tienerjaren hielp ik er hokken schoonmaken en wandelde ik met honden. Dierenwelzijn is me dus met de paplepel ingegoten.”

Heeft voeding altijd een rol in je leven gespeeld?

“Toen ik een jaar of 22 was, ben ik vegetariër geworden, omdat ik niet langer kon aanzien wat er met dieren in de bio-industrie gebeurde. Achteraf gezien vind ik het raar dat ik me niet toen al heb gerealiseerd dat er bij de productie van zuivel ook veel dierenleed komt kijken, en dat koeien bijvoorbeeld elk jaar een kalfje moeten krijgen om voldoende melk te produceren. Toen dat beseft indaalde, ben ik gestopt met zuivel en eieren.”

Heeft dat invloed gehad op je loopbaan?

“Deze transitie stond absoluut aan de basis van mijn werk voor Caring Doctors, de stichting die zich inzet voor een grotendeels plantaardig voedingspatroon. We zijn met

z’n allen een pad ingeslagen waarbij bewerkt voedsel en overconsumptie van dierlijke eiwitten genormaliseerd zijn, terwijl welvaartsziekten als obesitas, diabetes, maar ook resistentie voor antibiotica en een verhoogde kans op nieuwe pandemieën aan ons voedingspatroon kunnen worden gelinkt.”

Hoe bepalend is voeding voor onze gezondheid?

“Ga maar na: vijftig procent van de Nederlanders boven de twintig jaar kampt met overgewicht en dat heeft grote gevolgen. Met Caring Doctors streven we naar een menu dat voor tachtig procent uit plantaardige en voor twintig procent uit dierlijke eiwitten bestaat, nu is dat veertig om zestig. Als we die omslag kunnen realiseren, hebben we wereldwijd veel minder landbouwgrond nodig om voedsel te verbouwen voor de dieren die wij consumeren. Het levert ook aanzienlijke gezondheidswinst en voedselzekerheid op voor de mens en veel meer ruimte voor natuur.”

Welke rol speelt duurzaamheid in de zorg?

“In het medische circuit worden nog veel *disposables* gebruikt. Papier en plastic, maar ook medicijnen en patiëntonderzoeken die niet altijd noodzakelijk zijn. Een voorbeeld uit mijn vak als gynaecoloog is het speculum of ‘eendenbek’. Die was van metaal, werd gesteriliseerd en hergebruikt. Nu zijn deze instrumenten veelal van plastic en verdwijnen ze na gebruik in de prullenbak. Dat is makkelijker, maar allesbehalve duurzaam. Er zijn inmiddels speculums beschikbaar van rietsuiker, maar waarom niet teruggaan naar de metalen variant? Sterilisatie van herbruikbare instrumenten ver-

eist de nodige energie, water, chemicaliën en mankracht. Toch blijkt dit aanzienlijk beter voor het milieu. Bewustzijn speelt hierbij een essentiële rol.”

Wat is het doel van Caring Doctors?

“Onze focus ligt in eerste instantie op medici en zorginstellingen; als zij het belang inzien van plantaardige menu's gaat daar de footprint omlaag en zullen zij hopelijk ook patiënten en andere mensen inspireren. Het ideaalplaatje is een systeem waarbij natuur, klimaat, dieren én mensen winnen. Die transitie gaat geleidelijk; je kan niet in één klap grote veranderingen teweegbrengen. Maar elk stapje helpt, daar ben ik van overtuigd.”

De eiwittransitie: wat houdt het in?

De vraag naar vlees en zuivel is enorm. Wereldwijd worden er miljarden dieren voor onze consumptie gehouden en gedood. Varkens, kippen, koeien en andere landbouwdieren slijten hun korte leven in krappe, donkere hokken voor hun vlees, melk en eieren. Eiwitten zijn essentieel in een gezond voedingspatroon. Veel mensen kiezen voor dierlijke eiwitbronnen, zoals vlees, eieren en melk. Daardoor lijden dieren én lopen klimaat, natuur en biodiversiteit schade op. Als we vaker zouden kiezen voor eiwitten uit plantaardige bronnen kunnen we onze voeding in balans brengen met wat goed is voor dier, klimaat en natuur. Die verschuiving noemen we de eiwittransitie. Een meer plantaardig eetpatroon is bovendien gezonder.

‘De transitie gaat geleidelijk; je kan niet in één klap grote veranderingen teweegbrengen. Maar elk stapje helpt, daar ben ik van overtuigd.’

**Wat doet
Caring Movement?**

Duizenden zorgprofessionals hebben zich al aangesloten bij Caring Doctors. Via Caring Movement bundelen zij hun krachten met dierenartsen en boeren. Onder deze vlag hopen ze samen sneller tot een houdbaar voedselsysteem met zorg voor mens, dier en natuur te komen, met voedsel dat afkomstig is van dierwaardige, natuurinclusieve kringloplandbouw. Meer op caringdoctors.org.

‘Als we meer plantaardig eten, is er minder landbouwgrond nodig om voedsel te verbouwen voor de dieren die wij consumeren. Het levert gezondheidswinst op voor de mens en meer ruimte voor de natuur.’

Vragen over dieren, hun welzijn en het werk van de Dierenbescherming worden hier beantwoord. Hebt u ook een vraag? Mail deze dan naar vraag@dierenbescherming.nl.

Hebben honden besef van tijd?

Dieren zijn gevoelig voor de elementen in hun omgeving: buitenlicht, verkeer op straat, geluiden in de omgeving. Door deze externe factoren te observeren, weten ze meer dan we weleens denken. Dat honden ons altijd even enthousiast begroeten – of we nu vijf minuten of een dag zijn weg geweest – staat los van de tijd die is verstreken. Ze zijn gewoon blij omdat hun liefde oprecht is en ze dat niet kunnen verbergen, ook al zijn we maar even buitenshuis gegaan.

Waarom heeft de beverrat oranje tanden?

Hij gebruikt zijn tanden om takken door te bijten en gangenstelsels te graven. Een sterk gebit is daarbij cruciaal. De tanden van de beverrat zijn zo sterk omdat er ijzer in zit. Aangezien hun tanden in aanraking komen met water, begint het ijzer te roesten. Geen vies gebit dus, maar letterlijk ijzersterke tanden.

Hoe voorkom ik meeuwenoverlast?

Meeuwen kiezen steeds vaker voor een broedplaats in de stad. Op daken zitten ze veiliger dan in de duinen. Meeuwen zijn alleseters en in steden is altijd genoeg te vinden. De vogels krijzen om een partner aan te trekken, een territorium te veroveren of hun nest te verdedigen. Om meeuwen te weren kunt u vogelpennen of net- of draadwering plaatsen op het dak, waarna ze er niet meer kunnen landen en dus ook geen nesten meer bouwen. Meer tips op dierenbescherming.nl/meeuwen.

Hoe bescherm ik mijn konijnen tegen de warmte?

U maakt zelf koelelementen door plastic flessen voor twee derde met water te vullen en in de vriezer te plaatsen (geen glazen fles; die kan barsten). Leg de fles in het hok, gewikkeld in een oude theedoek, zodat de konijnen hun neusjes niet kunnen verwonden of knagen aan de fles. Om een buitenhok te koelen, legt u er een nat wit laken overheen. Zorg dat het hok niet in de zon staat en maak het schoon. Bij warmte kunnen konijnen overlijden aan huidmadenziekte, veroorzaakt door de groene vleesvlieg die eitjes legt in uitwerpselen of vacht. Zonder behandeling door een dierenarts kunnen konijnen binnen twee dagen overlijden.

Waar komt de halsbandparkiet vandaan?

Vermoedelijk is de bontgekleurde vogel vanuit India en Sri Lanka bij ons gekomen als kooivogel en ontsnapt. Eind jaren zestig waren in Den Haag en Amsterdam de eerste broedgevallen. Sindsdien hebben de populaties zich uitgebreid. In het broedseizoen gaan ze buiten de bebouwde kom op zoek naar boomholten; in de winter zitten ze liever in stedelijke gebieden. Halsbandparkieten zijn gek op sierappeltjes en bomen waar noten en zaden aan zitten. Niet iedereen is blij met de komst van de papegaai. Ze zijn luidruchtig, poepen tuinen onder en eten vruchten van fruitelers.

De dierenambulance van Rien en Anita

Rien en Anita reden lange tijd met plezier samen op de dierenambulance in Rotterdam en omstreken. Ze konden daarbij terugvallen op een hecht team van vrijwilligers en saai was het nooit. "Je weet niet wat de dag op de ambulance brengt. Dat maakt het ook zo leuk."

Anita: "Ik doe dit werk zo'n negen jaar. We helpen dieren en mensen, en kunnen zo het verschil maken voor een ander. Dat vind ik bijzonder. Op de dagen dat ik voor de dierenambulance werk, gaat de wekker om zes uur in de ochtend. Behoorlijk vroeg ja, maar ik heb altijd zin om aan de slag te gaan. Mijn omgeving vindt het mooi dat ik dit werk doe. Ze zijn altijd benieuwd naar wat we meemaken. Wat ik nooit zal vergeten was de keer dat we bij een woningbrand in Overschie werden geroepen. De situatie was nog niet brandmeester, maar er zaten dieren in het huis vast, waaronder zes katten. Wij gingen ze zoeken. In no time waren we drijfnat en zwart van de

rook, maar we hebben ze kunnen bevrijden. Dat zijn dankbare momenten. Later bleek dat de brand was ontstaan doordat iemand een smeulende peuk in zo'n kartonnen chipskoker had gegoooid." Rien: "Het voelt goed om jezelf nuttig te maken voor een ander. Het sociale aspect van dit werk is ook belangrijker dan weleens wordt gedacht. Als we overleden dieren terugbrengen naar hun eigenaar bijvoorbeeld. Sommige mensen reageren gelaten, maar de meeste zijn diepbedroefd. Logisch. Ik heb zelf een hond en weet hoe overweldigend de liefde voor je dier kan zijn. Wij gaan bij mensen zitten, om te troosten en naar hun verhalen te luisteren. Ik hoop dat we ze zo een eerste stap naar verwerking kunnen bieden. Je weet nooit wat de dag je brengt; dat maakt het rijden op de dierenambulance zo afwisselend. Je komt ook in alle lagen van de bevolking, van huizen waar je op je tenen loopt om maar niets aan te raken tot pompeuze villa's, en alles daartussen."

'In no time waren we drijfnat en zwart van de rook, maar we hebben de dieren kunnen bevrijden. Dat zijn dankbare momenten.'

Europese verkiezingen

Waarom we groot moeten denken over dieren en wetten

De Europese Unie is van groot belang voor het welzijn van dieren. Tijdens de Europese verkiezingen voor het Europees Parlement op 6 juni aanstaande krijgt u met uw stem kans om bij te dragen aan een Europa dat zich inzet voor dierenwelzijn.

De Europese Unie produceert een aanzienlijk deel van de wetgeving die het leven van dieren bepaalt, ook in Nederland. Onze regels over bijvoorbeeld proefdieren worden voorgeschreven vanuit Brussel. Regels over de bestrijding van invasieve exoten, plaagdieren of het gebruik van pesticiden: EU. Natuurbescherming, en bijvoorbeeld de regels die natuurgebieden verbinden, of de strikte bescherming van inheemse vogels? We volgen Brussel. De beschermde status van de wolf, waarover hier zo veel te doen is? Europa. Het is belangrijk te beseffen dat dierenwelzijn een Europese aangelegenheid is en onze nationale grenzen overstijgt.

OPROEP AAN EUROPARLEMENTARIËRS

Eurogroup for Animals, de Europese koepelorganisatie waar de Dierenbescherming lid van is, lanceerde in de

aanloop naar de Europese verkiezingen dan ook de campagne 'Vote for Animals', waarbij we onder meer kandidaat-Europarlementariërs oproepen om zich in te zetten voor tien belangrijke dierenwelzijnszaken in de EU. Dit vraagt om een sterke inzet van onze volksvertegenwoordigers in Brussel op ambitieuze en vooruitstrevende wet- en regelgeving voor álle dieren, waarin dierenwelzijn centraal staat.

GEBRUIK UW STEM

Dierenwelzijn moet wat ons betreft prioriteit zijn bij de Europese verkiezingen. En ú kunt daarbij helpen. Laten we groot denken voor dieren en onze stem gelden. Wat zijn de plannen van de partij(en) waar uw voorkeur naar uitgaat en wat hebben ze over dieren en dierenwelzijn opgenomen? Maak dan uw keuze en 'Stem voor dieren'!

Het is belangrijk te beseffen dat dierenwelzijn een Europese aangelegenheid is en onze nationale grenzen overstijgt

STEM VOOR DIEREN!

We dagen de verkiezingskandidaten uit om een betere deal voor dieren bij de Europese verkiezingen uit te onderhandelen. Burgers hebben zich met miljoenen uitgesproken voor meer dierenwelzijn en worden hierin gesteund door wetenschappers, onderzoekers en andere dierenwelzijnsexperts. We pleiten voor deze tien verbeteringen:

Beleid dat leidt tot een verantwoorde voedselproductie, in het belang van dieren, de mens en onze planeet

EU-commissaris voor dierenwelzijn

Snellere transitie naar dierproefvrij onderzoek en onderwijs

Sterke inzet op dierenwelzijn door de commissie

Goede wet- en regelgeving rond de fok en handel in gezelschapsdieren

Strengere regels om het lijden van dieren tijdens transport te beperken of te stoppen

Dierenwelzijnswetgeving voor alle vissoorten en een goede bescherming voor andere waterdieren, zoals de inktvis

Verbod op de pelsdierfokkerij en op bont van pelsdieren op de Europese markt

Sterke inzet op dierenwelzijn door de commissie

Strengere regels voor geïmporteerde dierlijke producten

Meer weten over de tien verbeteringen?

De pleidooien bij deze verbeteringen leest u op eurogroupforanimals.org/nl/stem-voor-dieren-pleidooien. Hier vindt u ook een overzicht per land van de verkiezingskandidaten die zich inzetten voor beter dierenwelzijn.

Jaarlijks raken tienduizenden honden en katten hun thuis kwijt doordat ze verdwalen, worden gedumpt of mensen niet meer voor ze kunnen zorgen. We vangen deze dieren op, bieden ze tijdelijk onderdak en medische verzorging, en zoeken een nieuw thuis voor ze.

Gevonden op een sportveld

Sheila werd gevonden toen ze met een afgescheurde riem over een honkbalveld liep. Door voorbijgangers werd ze naar het asiel gebracht. Waar bleek dat ze wel gechipt was, maar niet geregistreerd. Over haar verleden is zodoende weinig bekend. Omdat Sheila in de opvang erg gestrest raakte en mensen niet in de rij staan voor een oudere mechelaar, leek een gastgezin de beste optie. Sheila werd opgevangen door vrijwilliger David en zijn vriendin Jessica. Een win-winsituatie, want zo kon het stel ontdekken of een hond in hun leven paste en of dat wellicht Sheila zou kunnen zijn.

Baasjes over Sheila

David: "Vier jaar geleden ben ik als vrijwilliger op de hondenafdeling van het asiel gaan werken. Ik genoot ervan om de dieren te verzorgen, ze over hun angsten heen te helpen en het vertrouwen in mensen terug te geven. Van mij móeten ze niets. Ik laat ze spelen, zwemmen en rennen, en als ze willen dat ik meedoe, komen ze me halen. Ik heb in die periode een zwak gekregen voor rottweilers en herders, maar was niet op zoek toen Sheila in het asiel kwam. Omdat ze er niet kon wennen, hebben Jessica en ik haar in huis genomen. Ondanks dat ik al jaren met asioldieren werkte, heb ik onderschat hoe heftig het voor een hond is om vanuit de opvang in een huiselijke situatie terecht te komen. De eerste dag vond ze nog alles leuk, de tweede werd het al minder en de derde dag wist ze niet meer wat ze met zichzelf aan moest. We gaven haar rust en zagen hoe ze opbloede. Al snel konden we Sheila niet meer missen en besloten we haar te adopteren."

Jessica: "Begin december namen we Sheila in huis. Ze zou twee weken blijven. Maar rond de feestdagen reageerde ze heftig op het vuurwerk en zat ze bij elk geluid tegen het plafond. We besloten de proeftijd te verlengen, zodat we haar ook zonder angst konden observeren. Binnenshuis bleek Sheila heel relaxed, maar buiten met haar lopen was een uitdaging. Ze viel uit naar scooters, fietsers en auto's. Dat is nu weg, maar contact met andere honden blijft lastig. We doen Sheila daarom een muilkorf om als we gaan wandelen en werken via het asiel met een hondentrainer. Sheila is heel beleefd. Als wij er zijn, zal ze nooit iets van tafel pakken. Maar gaan we van huis? Dan is alles wat eetbaar is in no time verdwenen. In het begin was ze ook erg voorzichtig. Als we een trektouwspelletje met haar deden nam ze het touw aan, maar eraan trekken deed ze niet. Nu merken we dat ze dat steeds meer durft, begint te stoeien en ons ook test: hoever kan ze gaan als wij zeggen dat iets niet mag? Ze wordt dus feitelijk steeds meer hond, en dat is prachtig om te zien."

'Ondanks dat ik lang met asioldieren werkte, heb ik onderschat hoe heftig het voor een hond is om vanuit de opvang aan een thuis-situatie te wennen'

***'Ze begint te stoeien,
test hoe ver ze kan gaan.
Feitelijk wordt ze steeds
meer hond. En dat is
prachtig om te zien.'***

Onmisbare insecten

Het gaat slecht met de vlinders in ons land. Sinds 1992 zijn de populaties dagvlinders gemiddeld met meer dan vijftig procent afgenomen. Dat is niet alleen jammer, maar ook zorgwekkend, want insecten spelen een belangrijke rol in ons ecosysteem. Ze zijn er in allerlei soorten en maten, en kunnen verschillende effecten hebben op hun omgeving. We nemen er een paar onder de loep.

Efficiënte werkmodus

Nuttige insecten leveren een positieve bijdrage aan onze wereld. Ze zijn zelfs van onschatbare waarde voor landbouw en natuur. Bijen en hommels zijn waarschijnlijk de bekendste bestuivers van planten en gewassen. Ze verzamelen stuifmeel van bloemen en zorgen zo voor de productie van vruchten en zaden. Hommels gaan daarbij uitermate efficiënt te werk. Dankzij hun omvang en behaarde lichaam nemen ze grote hoeveelheden stuifmeel mee. Bovendien zijn ze de hele dag actief en kunnen ze per minuut verschillende bloemen bezoeken. Ook knap: hommels oriënteren zich met hulp van zonlicht en andere visuele informatie en weten zo altijd de weg naar hun nest terug te vinden. De toename van intensieve landbouw en het gebruik van insecticiden doen het aantal insecten helaas drastisch dalen. Dat heeft niet alleen gevolgen voor onze biodiversiteit, maar ook voor de landbouwers zelf, die afhankelijk zijn van onder meer hommels en bijen voor de bestuiving van hun gewassen.

Graadmeters voor de natuur

De rode vuurv�inder, het dwergblauwtje, de grote ijsvogelvlinder; het is een greep uit de vlinders die de afgelopen tachtig jaar uit ons land zijn verdwenen. Hoe het zover kon komen? Onze landbouw is hoogproductief en boerenland moet steeds meer opbrengen. Heggen, houtwallen, poeltjes, heidevelden en moerassen zijn zodoende verdwenen. Vlinders zijn indicatoren van hoe het met de natuur gaat. Sommige soorten zijn namelijk zo gevoelig dat de kleinste verandering tot plaatselijk uitsterven kan leiden. Hun aanwezigheid betekent dat het

op die plek goed gaat. Verdwijnt een soort uit diezelfde omgeving, dan is dat een teken aan de wand. Laten we nuttige insecten beschermen en ze koesteren. Ze vormen een integraal onderdeel van ons ecosysteem en spelen een essentiële rol bij het bestuiven van planten en gewassen. Zelf kunnen we ook bijdragen. Door het aanleggen van bloemrijke borders bijvoorbeeld en het gebruik van pesticiden te vermijden.

Honderd bladluizen per dag

De mens heeft zichzelf een superieure rol toegeëigend. Maar feit is dat de aarde zonder ons gewoon doordraait. Als insecten daarentegen verdwijnen, heeft dat verstrekkende gevolgen. Zonder insecten zullen ook de meeste amfibieën, reptielen, vogels, zoogdieren en bloeiende planten in rap tempo uitsterven en blijft er een wereld over met niet veel meer leven dan bacteriën, algen en een paar simpele, meer-cellige planten. Er zijn talrijke nuttige insecten en allemaal hebben ze hun rol in het ecosysteem. Neem lieveheersbeestjes, die een natuurlijke vijand zijn van bladluizen. Ze eten deze kleine insecten op en voorkomen zo dat ze schade toebrengen aan planten. Een volwassen lieveheersbeestje kan dagelijks wel honderd bladluizen verslinden.

Voorkomen van plagen

Zo'n zeventig procent van de diersoorten op aarde is insect. De diertjes zorgen voor bestuiving van planten en voedselgewassen, zetten planten en dode dieren om in nieuwe voedingsstoffen en zijn zelf weer voedsel voor vogels en andere dieren. Zo'n zestig procent van de broedvogels in ons land is zelfs afhankelijk van insecten. Neem de groene gaasvlieg, ook wel goudoogje genoemd. Dit libelachtige insect met transparante vleugels voedt zich op volwassen leeftijd met nectar en pollen, maar de larven van de gaasvlieg zijn ware rovers. Ze verslinden onder meer bladluizen, bladvlooiën, schildluizen en insecteneieren, en helpen zo bij het voorkomen van plagen in gewassen en tuinen.

Belangrijke voedselbron

Wespen zijn allesbehalve geliefd. Ze zweven in de zomer irritant rond ons drankje als we nét op het terras zitten, en met een beetje pech steken ze ook nog. Tegelijkertijd zijn wespen geweldige roofdieren en eten ze heel wat schadelijke insecten, zoals rupsen en kevers. Wespen zorgen zo voor minder insectenplagen in de landbouw en tuinen, en zijn nuttig voor de teelt in kassen, waar ze worden ingezet voor de bescherming van voedsel en gewassen tegen andere insecten. Ga maar na: een gemiddeld wespennest eet tot zo'n tien tot twintig kilo insecten per jaar. Daarbovenop zijn het bestuivers. Volwassen wespen zijn dol op suiker, zoals nectar. Bij de jacht naar nectar nemen ze stuifmeel mee van de ene naar de andere plant. Ook vormen wespen een belangrijke voedselbron voor andere dieren, zoals de gierzwaluw. Maar ook kikkers, spinnen en andere insecten zoals libellen doen zich graag tegoed aan dit stekelige insect.

De volgende generatie staat klaar om voor dieren, de natuur en onze aarde te zorgen. Op deze plek maakt u kennis met jonge dierenbeschermers die zich sterk maken voor een betere wereld.

***'De natuur wordt
opgeofferd voor nieuwe
huizen. Daardoor
krijgen dieren steeds
minder leefgebied.
Ze worden verjaagd
van hun eigen plekje.
Ik gun ze meer groen.'***

'Stiekem geniet ik het meest als ik de schapen en de geiten mag verzorgen. Het zijn zulke grappige dieren.'

Ilse (13) is dol op tennissen en skiën, en wil graag op paardrijles. Ze heeft autisme en werkt zaterdags bij De Peerdegaerd in de Hoekse Waard, een zorg- en activiteitenboerderij waar hard wordt gewerkt om de dieren die er leven, de natuur en het omliggende terrein te verzorgen. Veel van de dieren zijn gered van de slacht of hebben medische zorg nodig.

Geniet je van het werken hier?

"Ja, ik verheug me er altijd op, ook al ben ik na een drukke schoolweek soms best moe. Elke keer doen we wat anders, en het is allemaal leuk. Al geniet ik stiekem toch wel het meest als ik de schapen en de geiten mag verzorgen. Dat vind ik zulke grappige dieren."

Wat doe je nog meer?

"Ik geef dieren eten en geneeskrachtige kruiden, en maak de stallen schoon. We snoeien ook bomen, maken eten van het fruit dat hier groeit en knutselen soms. Naambordjes verven voor de dieren bijvoorbeeld. Laatst heb ik een schilderij van een paard gemaakt. Mensen zeggen weleens dat de dieren rustig worden van mij, maar dat merk ik zelf niet. Voor mij is het normaal. Ik voel me zelf ook altijd fijn als ik bij dieren ben."

En werk je ook met paarden?

"Soms maak ik met mijn begeleidster Chantal een parcours voor ze. Met pionnen en hindernissen waar ik dan met de paarden doorheen ga. Maar gewoon even met ze knuffelen is ook al heel fijn. Als je zelf rustig bent, blijft een paard gewoon liggen zodra je dichterbij komt. Je kan er dan bij gaan zitten,

soms zelfs liggen. Dat is bijzonder om mee te maken."

Heb je zelf huisdieren?

"Ja, een beagle van drie jaar. Ze heet Pippy, maar ik noem haar Pip. Ze kwam als puppy bij ons. Ik heb heel veel steun aan haar. Als ik me verdrietig voel, ga ik met haar knuffelen of spelen. Ik wandel vaak met Pip en leer haar commando's. Ook heb ik twee goudvissen, Knabbel en Babbel. Eigenlijk houd ik van alle dieren, behalve spinnen dan."

Vind je dat we goed voor dieren zijn?

"Niet iedereen. Laatst waren wij bij een park met dieren, en daar waren kinderen die hun middelvinger naar ze opstaken. Zo gemeen. Die dieren hadden helemaal niets fout gedaan."

Als jij iets voor dieren zou kunnen veranderen. Wat zou dat zijn?

"Ik zou dan de dieren meer bomen en gras gunnen. Vaak wordt de natuur opgeofferd omdat er huizen moeten worden gebouwd. Daardoor krijgen dieren steeds minder leefgebied. Dat vind ik zo sneu. Ze worden verjaagd van hun eigen plekje, en dat verdienen ze niet."

Word lid met het hele gezin

Kinderen houden van dieren. Maak ze dierenbeschermers van de toekomst met een gezinslidmaatschap. U ontvangt dan onder meer het Samen op Stap-boekje boordevol korting voor leuke gezinsuitjes naar pretparken en musea, en een activiteitenkalender met nieuwe uitjes per mail. Meer informatie op: dierenbescherming.nl/word-lid-met-gezin. Hier leest u ook hoe een bestaand lidmaatschap kan worden omgezet voor het hele gezin.

De Dierenbescherming zet zich dag en nacht in voor dieren. Dat doen we onder meer met onze dierenambulances, dierenopvangcentra en vele medewerkers en vrijwilligers. We krijgen daarbij hulp van dierenliefhebbers uit alle hoeken van ons land.

Poppendokter

Dierenarts Ron Stolk van Dierenkliniek Zwarte Zee was tijdens de open dag van Dierenopvangcentrum Vlaardingen aanwezig als poppendokter. Samen met zijn *sidekick* Tijs onderzocht en behandelde hij knuffeldieren en poppen van kinderen, die uiteraard mochten helpen en hun vragen aan de dokter stellen. De jonge dierenvrienden konden ook geschminkt worden, poffertjes en/of patat eten en een greep doen in de grabbelton.

Onverwachte gast

Een vosje bij mensen in de tuin. Op het eerste gezicht leek hij erg verzwakt en een poot te hebben gebroken. Maar toen onze dierenambulancerijders hem bijna te pakken hadden, ging hij er razendsnel vandoor. Via de tuin van de burens, het bos in. Uiteindelijk gaf hij zich over en werd hij naar de dierenarts gebracht voor controle. Na onderzoek en een röntgenfoto bleek de poot niet gebroken, maar wel dik en ontstoken. De vos mocht bij opvang De Toevlucht bijkomen van zijn hachelijke avontuur.

Klussen voor katten

Eind 2023 haalde Dierenopvang Haarlemmermeer een prachtig bedrag op met een crowdfundingactie. We hebben dit onder andere gebruikt om alle kapotte kattenluikjes in het asiel te vervangen en deurtjes toe te voegen aan de overige luikjes. Zoiets simpels als een plastic deurtje houdt onze katten lekker warm. Het restbedrag wordt gebruikt voor de volgende mooie toevoeging aan de kattenafdeling.

Alles was leuk

De komst van Dierenambulance Zeeland naar een basisschool in Oudelande was een succes. De leerlingen leerden over het thema 'hulpdiensten' en hadden al bezoek gehad van de politie en brandweer. Nu was het de beurt aan de dierenambulance. Geconcentreerd volgden de kinderen de demo's van onze vrijwilligers. Alles was leuk: van microchip tot dierenknuffel in een mand, van een rondje wandelen met een lieve hond tot het verbinden van een 'gebroken' poot.

Duidelijke boodschap

De dierenambulance kreeg een melding van een gans met 'iets om zijn nek'. Ter plaatse troffen de chauffeurs de gans verstrikt in een kartonnen verpakking. Gelukkig liep het in dit geval goed af en waren we er op tijd bij, maar de boodschap is duidelijk: gooi afval in de prullenbak.

Eind goed al goed

Wat een pijn moet Buster hebben gehad. Hij kwam toegetakeld bij Dierenopvang Haarlemmermeer binnen, nadat hij vermoedelijk was aangereden. Buster werd met spoed naar de dierenarts gebracht, waar bleek dat een van zijn oogjes niet meer te redden was. Met een crowdfunding werd 500 euro opgehaald, waarmee we zijn medische zorg konden bekostigen. Inmiddels heeft Buster een nieuw thuis gevonden.

De Blikjes-vrouw

Gerda Brasser heeft de bijnaam 'de Blikjes-vrouw'. Ze begon ruim 23 jaar geleden met het oprapen van zwerfafval. Inmiddels is het haar levenswerk geworden. "Ik doe dit voor de dieren en het milieu," zegt ze. Onze Wildopvang Krommenie mocht onlangs een mooie donatie van Gerda in ontvangst nemen.

Even niet ziek

Een paar keer per jaar doen vrijwilligers van onze dierenambulance mee aan een Opkikkerdag van Stichting Opkikker. Deze dagen zijn bedoeld om ernstig zieke kinderen en hun familie een fijne tijd te bezorgen, zodat ze even niet hoeven te denken aan hun ziekte. Alles wordt geregeld: het eten, de zorg en natuurlijk het vermaak. Naast het redden van dieren is dit een waardevolle aanvulling op ons werk.

Door het hele land zetten duizenden vrijwilligers zich in voor dieren. De Dierenbescherming is trots op alle vrijwilligers, want zonder hen zou het werk niet gedaan kunnen worden. Zoals **Joanne Vloedgraven**. Zij is vrijwillig scholenvoorlichter bij de Dierenbescherming. Ook vangt ze thuis kittens en moederpoezen op voor het asiel.

Wilt u ook voorlichting op scholen geven?

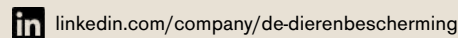
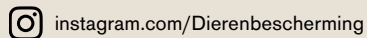
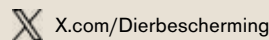
Kijk op dierenbescherming.nl/vrijwilligers

"Ik was student, een jaar of twintig, en stuitte bij toeval op een boek: *Voedselhorror*. Het ging over de wantoestanden in de bio-industrie. Toen ik dat las, was ik zó in shock dat ik meteen vegetariër ben geworden. Ik vond het daarna moeilijk te verkroppen dat ik een onbezorgd studentenleven leidde, maar niets concreets deed om te helpen. Ik besloot me aan te melden als vrijwilliger in het asiel van Zuidwolde. Later ben ik gaan reizen en deed ik zes weken vrijwilligerswerk in Zuid-Spanje. Via een stichting kon ik in een asiel in Andalusië aan de slag op de kattenafdeling. Die periode is levensbepalend geweest. Het heeft me doen inzien dat je wel mededogen kan hebben met anderen, maar dat je ook zélf in actie moet komen, of dat nou voor dieren of voor mensen is. Later, toen mijn jongste dochter naar school ging, ben ik gastlessen op lagere scholen over dierenwelzijn gaan geven voor de Dierenbescherming. Dat doe ik nu een jaar of zeven.

De gastlessen zijn er vanaf groep 4. Kinderen reageren heerlijk ontwapenend. Daar geniet ik van, en in de hogere klassen kan je ze ook écht aan het denken zetten. Er ontstaan dan vaak waardevolle discussies. Mijn verhaal pas ik aan de leeftijd van de kinderen aan. In groep 8 besteed ik bijvoorbeeld uitgebreid aandacht aan de vee-industrie, terwijl ik bij de jongere kinderen meer over de verzorging van huisdieren praat. Ik heb een druk leven, maar met mijn werk als scholenvoorlichter zal ik nooit stoppen – het is zó ongelooflijk leuk. De leerkrachten zijn enthousiast en het dierenbeschermersspel dat ik met de kinderen in de klas speel is opzwepend. Ze worden er reuze fanatiek van. Het galmt meestal door de school als ik er ben. Maar ik doe dit natuurlijk niet alleen voor de gezelligheid. Dat vind ik te makkelijk. Mijn doel is dat kinderen er ook wat van leren. Dat ze thuis komen en bijvoorbeeld zeggen: 'Mam, ik wil één dag per week geen vlees meer eten' of 'Als we een huisdier nemen, dan wel een uit het asiel'. Het bewustzijn bij kinderen rond dierenwelzijn vergroten. Dát is mijn drijfveer."

'Kinderen zijn zo ontwapenend; daar geniet ik van. En in de hogere klassen kan je ze ook écht aan het denken zetten. Er ontstaan dan vaak waardevolle discussies.'

Voor al uw vragen en opmerkingen kunt u onze klantenservice bereiken via 088 81 13 000 van maandag tot en met vrijdag van 09.00 tot 17.00 uur.

Word vrijwilliger

Zonder de inzet van onze duizenden vrijwilligers zou de Dierenbescherming niet kunnen bestaan. Werken bij de Dierenbescherming is leuk, betekenisvol en leerzaam bovendien. Lijkt het u ook leuk om te werken met dieren? Wij zijn blij met iedereen die ons wil helpen. Zo zijn we regelmatig op zoek naar asielmedewerkers, scholenvoorlichters en dierenambulancerijders. U bekijkt alle vacatures bij u in de regio op dierenbescherming.nl onder het kopje 'Vacatures'.

'Als je vrijwilligerswerk doet sta je vanzelf in verbinding met anderen. Je geeft en investeert, maar krijgt er ook veel voor terug. Met een uurtje per week maak je al een verschil.'

Helma is vrijwilliger op de hondenafdeling van het asiel

BEELD ERIK BUIJS

Nalaten aan de Dierenbescherming

Mensen die ervoor kiezen om de Dierenbescherming op te nemen in hun testament laten hun liefdevolle zorg voor dieren voortleven en dragen ook in de toekomst bij aan een verbetering van dierenwelzijn. Omdat wij volledig afhankelijk zijn van giften en donaties is elk bedrag, groot of klein, bijzonder waardevol. Wilt u meer weten over de mogelijkheden om na te laten aan de Dierenbescherming? Neem dan vrijblijvend contact op met ons Team Bijzondere Giften.

Jana van Muijden, Agnes van Veen, Sonja de Boo-Koremans
T 088 81 13 066
E nalaten@dierenbescherming.nl
I dierenbescherming.nl/nalaten

Hebt u ons opgenomen in uw testament? Laat het ons weten; wij bedanken u graag.

Dierenleed melden?

Neem dan contact op met het landelijke meldnummer van de politie: 144

Website

dierenbescherming.nl

Service & Informatie

Postbus 85980,
2508 CR Den Haag
T 088 81 13 000
dierenbescherming.nl/klantenservice

Raad van Toezicht

Karin Broekhuizen (voorzitter),
Marije Eleveld, Franck Meijboom,
Nicolien van den Biggelaar,
Johan van Hoof, Ralph van Disseldorp

Directeur/Bestuurder

Ellen Bien

Ledenraad

dierenbescherming.nl/ledenraad

Lidmaatschappen

- Vanaf € 36 per jaar
 - Lidmaatschap Gezin: € 58 per jaar (bent u lid en wilt u dit omzetten naar een gezinslidmaatschap? Neem contact op met Service & Informatie)
 - Bedrijfslidmaatschap: € 100 per jaar
- Meer informatie op dierenbescherming.nl

De Dierenbescherming voert incasso's einde maand uit. Rekeningnummer (IBAN): NL05INGB0003963156
Incassant ID Dierenbescherming: NL56ZZZ404073190000

De Dierenbescherming wordt gesteund door:

De Dierenbescherming voert het CBF-keurmerk van het Centraal Bureau Fondsenwerving. Dit houdt in dat de Dierenbescherming voldoet aan de strenge eisen op het gebied van financieel beheer, organisatie, bestuur en fondsenwerving.

COLOFON Coördinatie en eindredactie: Annelie Verhagen **Teksten:** Dik Nagtegaal, Annelie Verhagen **Correcties:** Jan van de Staaij

Vormgeving: Martin Raven **Lithografie:** Studio Boon **Drukwerk:** Senefelder Misset, Doetinchem **Coverfoto:** Stocksy **Oplage:** 110.000

Advertenties: Informatie via redactiesecretariaat, T 088 81 13 259 **DIER voor blinden en slechtzienden:** DIER in braille bij CBB, Ermelo, T 0341 56 54 77

De Dierenbescherming noch de redactie draagt op enigerlei wijze verantwoordelijkheid voor de strekking en inhoud van geplaatste advertenties. Artikelen mogen met bronvermelding worden overgenomen na toestemming van de Dierenbescherming. Door lezers ingezonden fotomateriaal wordt automatisch eigendom van de Dierenbescherming.

Eet bewust.

Van nature scharrelen vleeskippen naar voedsel, nemen ze het liefst een stofbad en hebben ze behoefte aan daglicht voor een normaal dag- en nachtritme. Maar doorgaans zien kippen nooit daglicht en zitten ze gestresst op elkaar in de stal. En worden hun natuurlijke levensbehoeften ontnomen.

Met het Beter Leven keurmerk garandeert de Dierenbescherming dat kippen beter leven. Met daglicht, ruimte en speelmateriaal zoals strobalen.

Kies voor het Beter Leven keurmerk van de Dierenbescherming, ook als je gaat barbecueën deze zomer.

Voor een diervriendelijke samenleving.

beterleven.dierenbescherming.nl

GEEF ZWERFKATTEN ZOALS JORDI EEN **VEILIG THUIS**

Toen Jordi bij onze opvang binnenkwam, was hij verzwakt en erg ziek. We gaven hem de nodige medische zorg en lieten hem castreren. Met een veilige warme mand en liefdevolle aandacht van onze verzorgers, ontwikkelt Jordi zich nu als een speelse kat.

Leven van zwervkatten is miserabel

De duizenden zwervkatten die we opvangen, komen vaak uitgehongerd, gewond en ziek binnen. Wij vangen ze op, geven ze medische zorg en zoeken een geschikte baas.

Uw steun is hierbij onmisbaar

Dat kunnen we niet zonder uw hulp. Ga naar dierenbescherming.nl/helpzwervkatten en help mee. Zo geeft u zwervkatten een liefdevol en veilig thuis.

**Achter
elke
postcode
zit een
verhaal.**

De Dierenbescherming maakt zich hard voor de verbetering van dierenwelzijn in ons land en begeleidt ontheemde dieren naar een liefdevol thuis. Vaak komen zij uit een situatie waarin ze ernstig verwaarloosd of mishandeld zijn. Er is nog veel werk te doen, maar gelukkig hebben we ook goed nieuws: jaarlijks biedt de Dierenbescherming onderdak aan zo'n 20.000 asioldieren en dierenambulances rijden meer dan 76.000 keer uit voor dieren in nood.

De Dierenbescherming ontving sinds 1996 een bijdrage van € 44,8 miljoen. Deelnemers van de Postcode Loterij: bedankt! Dankzij u kunnen wij de Dierenbescherming en meer dan 100 andere organisaties financieel ondersteunen. En dankzij u heeft de Postcode Loterij sinds 1989 al ruim € 6,2 miljard aan goede doelen geschonken.

Samen voor een betere wereld: postcodeloterij.nl

U een kans, zij een kans!

